

Núm. de Protocol: 2000092/2018
Núm. de Rotlle: TSJA-0000063/2019

SENTÈNCIA 87-2019

PARTS:

Apel·lant: Sr. JVP

Representant: Sra. EAM

Advocada: Sra. ADM

Apel·lat: GOVERN D'ANDORRA

Representant: Sra. IOM

Advocada: Sra. MEC

COMPOSICIÓ DEL TRIBUNAL:

President: Sr. Albert ANDRÉS PEREIRA

Magistrats: Sr. Bernard PLAGNET

Sra. Elsa PUIG MUÑOZ

Andorra la Vella, vint-i-sis de setembre de dos mil dinou.

El Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, ha vist el recurs d'apel·lació a les actuacions número **2000092/2018**.

En la tramitació d'aquestes actuacions han estat observades les prescripcions legals, i ha estat ponent el magistrat **Sr. Albert ANDRÉS PEREIRA**, el qual expressa el parer del Tribunal.

ANTECEDENTS DE FET

1.- El Sr. JVP va interposar demanda contra el GOVERN, en què impugnava l'acord adoptat el 17 d'octubre de 2018, que va desestimar el recurs interposat contra una anterior resolució de la Secretaria d'Estat de Justícia i Interior de 12 de juliol de 2018, en virtut de la qual s'havia denegat la renovació de l'autorització de residència i treball de l'agent.

La sentència d'11 de juny de 2019 de la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles va desestimar la demanda formulada per la part agent i va declarar que la resolució impugnada era ajustada a dret i als fins que legitimen l'activitat administrativa.

2.- El Sr. JVP ha interposat recurs d'apel·lació contra l'esmentada sentència de la Batllia, en el qual es defensa que s'ha produït una errònia valoració de la prova practicada en les actuacions.

En aquest sentit, al·lega que l'efectivitat de la seva residència al Principat ha quedat acreditada mitjançant les certificacions emeses per alguns dels seus veïns i per diverses persones que coneixen la seva trajectòria; i que és titular d'una societat andorrana, encara que aquesta hagi vingut prestant serveis a Espanya.

3.- La representació del Govern s'ha oposat al recurs i ha sol·licitat que es confirmi íntegrament la sentència apel·lada. Considera que s'ha valorat adequadament la prova practicada en les actuacions, ja que l'informe emès pel Servei de Policia posa de relleu la manca de residència efectiva, que les declaracions dels veïns no han estat ratificades en el procés i que no consten els ingressos generats pel comerç del qual és titular el recurrent, com exigeix la Llei qualificada d'immigració.

4.- Un cop trameses les actuacions a aquesta Sala, s'ha designat el magistrat ponent i han quedat vistes les actuacions per a deliberar i decidir.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, segons els articles 39.3 de la Llei Qualificada de la Justícia i 160 de la Llei qualificada d'immigració.

Segon.- L'objecte d'aquest procés consisteix en determinar si resulta ajustada a dret la resolució administrativa que ha denegat la renovació de l'autorització de residència i treball del recurrent.

Segons l'article 53.1 de la Llei qualificada d'immigració, en la redacció aplicable:

“Per obtenir la renovació de qualsevol autorització d'immigració, la persona que n'és titular ha d'haver residit de forma permanent i efectiva al Principat d'Andorra a comptar de la data d'inici si es tracta d'una autorització inicial, o de la data de la darrera renovació en els altres casos...”

A més, en tractar-se d'una autorització de residència i treball per compte propi, és aplicable l'article 58 *ter*, en relació amb l'article 38 *ter* 2.B, segons els quals s'ha de demostrar l'activitat del comerç del sol·licitant, en el moment de la renovació de l'autorització, mitjançant els ingressos que hagi generat la societat i el comerç de què és titular.

Aquesta Sala ha declarat de manera reiterada que el fet de residir de forma permanent i efectiva a Andorra suposa que l'interessat hi tingui el centre dels seus interessos personals i professionals.

Com que l'acreditació d'aquesta residència permanent i efectiva és una qüestió de fet, la decisió que s'adopti sobre el particular ha de partir dels elements probatoris que consten en les actuacions. Aquesta Sala també ha reconegut reiteradament l'especial rellevància que tenen els informes elaborats pel Servei de Policia, en la mesura en que recullen els resultats de les investigacions dutes a terme sobre el terreny i, a més, se'ls ha de reconèixer l'objectivitat que deriva del fet de ser elaborats per funcionaris públics. Això no exclou, lògicament, que els interessats presentin les proves adequades per a desvirtuar el seu contingut.

Tercer.- En el cas que ara s'examina, la sentència apel·lada ha fet una valoració exhaustiva de les proves que consten en les actuacions, que aquesta Sala comparteix i fa seva íntegrament, sense que s'apreciïn raons que puguin donar lloc a substituir el criteri de la Batllia pel del recurrent.

En primer lloc, existeix l'informe de la Policia (folis 204-205 de les actuacions), en el qual es fa constar que l'agent que el subscriu va realitzar diverses comprovacions al lloc de treball, al domicili i al veïnat. Segons el seu resultat, la propietària de l'immoble que té llogat el recurrent va manifestar que l'interessat no hi viu amb permanència, sinó de forma esporàdica. D'altra banda, el telèfon de contacte que va facilitar no era propi, sinó el d'una advocada del Principat.

En segon terme, el recurrent és administrador únic de l'empresa "V. SLU", que té un comerç amb el mateix nom. Tanmateix, no hi ha constància en les actuacions de que aquesta entitat tinguin una activitat efectiva a Andorra, ja que només acredita la prestació de serveis a Espanya, segons les factures aportades, y tampoc es justifiquen els ingressos obtinguts, com exigeix l'article 38 *ter* 2.B de la Llei qualificada d'immigració, abans referida.

A més, tampoc es justifica la situació familiar del recurrent, ni consta la residència a Andorra de la seva esposa.

En sentit contrari, les proves aportades per l'agent no tenen una força de convicció que pugui desvirtuar les conclusions a què arriba l'informe del Servei de Policia, tal com ha considerat la sentència de la Batllia. En especial, no s'ha contradit el fet essencial de que els documents presentats només justifiquen la presència a Andorra durant 61 dies en el període d'un any que va estar vigent l'anterior autorització de residència, el que suposa menys d'un 17% del període analitzat, com diu la sentència apel·lada. D'altra banda, les declaracions dels seus veïns i coneguts que aporta el recurrent no han estat ratificades en el procés.

Aquest conjunt de circumstàncies porten a concloure que no ha quedat acreditada la residència permanent i efectiva del recurrent al Principat durant la vigència de l'autorització anterior, com exigeix l'article 53.1 de la Llei qualificada d'immigració, per la qual cosa s'ha de desestimar el recurs d'apel·lació i confirmar íntegrament la sentència impugnada.

Quart.- No s'aprecia una especial temeritat ni mala fe que justifiqui la imposició de les costes causades en aquesta instància.

DECISIÓN

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix:

Primer.- Desestimar el recurs d'apel·lació que interposa el Sr. JVP contra la sentència dictada l'11 de juny de 2019 per la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles, que es confirma íntegrament.

Segon.- No efectuar un especial pronunciament sobre les costes causades en aquesta instància.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.

Així, per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.